

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.444 van 12 november 2013
in de zaak A. 207.274/X-15.580.**

In zake : de NV TUI AIRLINES BELGIUM, thans JETAIRFLY
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Gauthier Van Thuyne en Werner Eyskens
 kantoor houdend te 1150 Brussel
 Tervurenlaan 268A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat François Tulkens
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Terhulpssteenweg 120
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 december 2012, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 8 oktober 2012 van het Milieucollege van
het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest waarbij aan de nv Tui Airlines Belgium
een administratieve geldboete wordt opgelegd ten belope van 68.270 euro wegens
inbreuken op het besluit van de Brusselse hoofdstedelijke regering van 27 mei
1999 ‘betreffende de bestrijding van geluidshinder voortgebracht door het
luchtverkeer’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Fee Goossens, die *loco* advocaten Gauthier Van Thuyne en Werner Eyskens verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jens Mosselmans, die *loco* advocaat François Tulkens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij is een luchtvaartmaatschappij die onder meer op de luchthaven Brussel-Nationaal (Zaventem) vliegt.

4. Op 12 december 2011, 2 en 24 januari 2012 en 9 maart 2012 verstuurt het Brussels Instituut voor Milieubeheer (hierna: BIM) aan de verzoekende partij een aantal waarschuwingen op basis van artikel 8 van de ordonnantie van 25 maart 1999 ‘betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu’ (hierna: de ordonnantie van 25 maart 1999). Bij deze waarschuwingen zijn meetverslagen

gevoegd waarin inbreuken van oktober 2011 tot januari 2012 worden vastgesteld op het besluit van 27 mei 1999 ‘betreffende de bestrijding van geluidshinder voortgebracht door het luchtverkeer’ van de Brusselse hoofdstedelijke regering (hierna: het besluit van 27 mei 1999).

In dat schrijven wordt onder meer het volgende gemeld:

“Deze verslagen gelden als verwittiging, conform artikel 8 van de ordonnantie van 25/03/1999 [...]

Nu aanvaarden we een overschrijding van de normen minder dan 9 dB(A) overdag (tussen 07u00 en 22u59) en 6 dB(A) ’s nachts (tussen 23u00 en 06u59) alvorens een PV op te stellen. Deze drempel kan in de toekomst echter geleidelijk aan verminderen.

Bijgevolg nodigen we u uit om aan de vastgestelde overtredingen te verhelpen.”

5. Op 6 december 2011, 21 december 2011, 19 januari 2012 en 29 februari 2012 stelt het BIM processen-verbaal op betreffende de overschrijdingen van de normen zoals vastgesteld in het besluit van 27 mei 1999 in de periode van 1 oktober 2011 tot en met 31 januari 2012.

Deze processen-verbaal werden aan de verzoekende partij betekend met een aangetekend schrijven van respectievelijk 12 december 2011, 28 december 2011, 25 januari 2012 en 7 maart 2012. Bij deze processen-verbaal is telkens een meetverslag gevoegd.

6. Op respectievelijk 12 december 2011, 28 december 2011, 31 januari 2012 en 7 maart 2012 worden de processen-verbaal aan de Procureur des Konings betekend.

Met betrekking tot elk van de overgezonden processen-verbaal laat de Procureur des Konings respectievelijk op 2 januari 2012, 3 januari 2012, 2 februari 2012 en 8 maart 2012 weten dat hij geen vervolging zal instellen.

7. Met een aangetekend schrijven van 2 mei 2012 deelt het BIM aan de verzoekende partij mee dat een administratieve geldboete kan worden

opgelegd wegens de in de processen-verbaal vastgestelde overschrijdingen van de geluidsnormen en wordt de verzoekende partij uitgenodigd om zich te verdedigen.

De verzoekende partij is daar op ingegaan en heeft met een schrijven van 1 juni 2012 een memorie van verdediging ingediend.

8. Op 14 juni 2012 legt de leidende ambtenaar van het BIM aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 68.270 euro op wegens de in de voormelde processen-verbaal vastgestelde inbreuken.

9. Tegen die beslissing stelt de verzoekende partij op 10 augustus 2012 beroep in bij het Milieucollege van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

In haar beroepschrift doet de verzoekende partij onder meer gelden dat “de in de Meetverslagen vastgestelde overschrijdingen [...] geenszins overeen[komen] met de in de Processen-verbaal aangehaalde overtredingen”. Ze verduidelijkt dat de processen-verbaal voor welbepaalde data melding maken van meer overtredingen dan deze die vermeld staan op de meetverslagen en dat de processen-verbaal zelfs melding maken van inbreuken op data waarop er geen enkele overschrijding werd vastgesteld in de meetverslagen. Verder bestaan er volgens de verzoekende partij ook “discrepanties [...] tussen de in de Meetverslagen vermelde uren van het begin en/of einde van de overtredingen en/of het vastgestelde SEL waarvoor de overtreding wordt begaan”.

Verder betwist de verzoekende partij “de rechtsgrondslag”, stelt zij “niet verantwoordelijk [te zijn] voor de beweerde overschrijdingen van de geluidsnormen” en dat de bestreden beslissing artikel 20,4°, van de ordonnantie van 17 juli 1997 schendt, en verzoekt ze het Milieucollege in ondergeschikte orde het bedrag van de administratieve geldboete te verminderen tot onder het wettelijke minimum.

10. Met de bestreden beslissing van 8 oktober 2012 van het Milieucollege van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond verklaard en wordt de beslissing van de leidende ambtenaar van het BIM bevestigd.

IV. Onderzoek van het eerste middel

Uiteenzetting van het middel

11. De verzoekende partij leidt een eerste middel af uit de schending van haar “rechten van verdediging”, alsook uit de schending van de ordonnantie van 25 maart 1999 “en in het bijzonder artikel 17 als zodanig of in samenhang met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de materiële motiveringsverplichting”.

In een eerste middelonderdeel zet de verzoekende partij uiteen dat artikel 17 van de ordonnantie van 25 maart 1999 vereist dat elke meting van geluidshinder wordt opgenomen in een meetverslag. Op grond van dit artikel dient de dader of de eigenaar van het goed waar het feit dat het hoofdbestanddeel van het misdrijf vormt werd gepleegd of waar het zijn oorsprong vond, samen met de kennisgeving van de waarschuwing of van het proces-verbaal waarin het misdrijf wordt vastgesteld, een afschrift van het meetverslag te ontvangen. De verzoekende partij voert aan dat *in casu* “de in de meetverslagen vastgestelde overschrijdingen geenszins overeenkwamen met de in de Processen-verbaal vastgestelde overtredingen”. Ze wijst erop dat ze deze discrepanties reeds heeft opgeworpen voor het Milieucollege in haar beroepschrift van 10 augustus 2012, waarin ze onder meer deed gelden dat de processen-verbaal op bepaalde data melding maakten van meer overtredingen dan dat er overschrijdingen waren vastgesteld op deze data in de meetverslagen en dat ook tal van andere elementen niet overeenstemden, zoals de vermelde uren van het begin en/of einde van de overschrijdingen en het vastgestelde “sound exposure level”. In dit verband stelt het Milieucollege in de bestreden beslissing “[d]at [uit de vastgestelde verschillen] niet kan worden afgeleid dat de vaststellingen niet vaststaand zouden

zijn, doch enkel dat er meer vaststellingen gebeuren dan deze waarvoor er processen-verbaal en/of waarschuwingen werden opgesteld”. Het Milieucollege gaf met andere woorden aan dat er meer metingen gebeurden dan deze waarvoor de verzoekende partij waarschuwingen en/of processen-verbaal ontving. Nochtans dient volgens de verzoekende partij op basis van artikel 17 van de ordonnantie van 25 maart 1999 elke vaststelling te worden opgenomen in een meetverslag “dat vervolgens, hetzij samen met de waarschuwing, hetzij samen met het proces-verbaal, aan TUB moet worden ter kennis gebracht” om haar “in staat te stellen om kennis te nemen van de door haar (beweerdelijk) begane overschrijdingen en [...] dus tot doel [heeft] TUB’s rechten van verdediging te vrijwaren” waardoor de bepalingen van het voormelde artikel 17 “bijgevolg substantiële vormvoorschriften” zijn.

In een tweede middelonderdeel doet de verzoekende partij gelden dat de bestreden beslissing niet toelaat uit te maken waarom niet alle gedane vaststellingen aan haar werden overgemaakt conform artikel 17 van de ordonnantie van 25 maart 1999 en “hoe het BIM een selectie maakte uit de gedane vaststellingen, op basis waarvan de Processen-verbaal werden opgesteld”, en dat evenmin blijkt hoe het totaal bedrag van de opgelegde geldboete uiteindelijk werd berekend “met andere woorden, wat het exacte bedrag was dat het BIM per inbreuk hanteerde” en waarom met bepaalde inbreuken wel, en andere geen rekening werd gehouden. Aldus miskent de bestreden beslissing de motiveringsverplichting en “de vereisten inzake nauwkeurigheid en concreetheid”. In zoverre in de bestreden beslissing wordt overwogen dat het bedrag van de opgelegde boete gerechtvaardigd is gelet op “het belang van de vastgestelde overschrijdingen”, werpt de verzoekende partij op dat zij geen kennis heeft van alle vastgestelde overschrijdingen, zodat deze overweging niet correct en evenmin relevant is. Daarnaast stelt de bestreden beslissing dat het bedrag “aangepast” is en “adequaat” bepaald werd, zonder aan te geven waarom dit zo zou zijn. De bestreden beslissing geeft enkel het aantal inbreuken aan waarmee rekening werd gehouden bij het bepalen van de geldboete en stelt louter dat “[d]e boete van een totaal bedrag van 68.270 euro (...) 62 inbreuken (betreft)” en dat “gemiddeld (...) een bedrag van ongeveer 900 euro per inbreuk toegepast

werd”. De materiële motiveringsverplichting wordt geschonden omdat “noch uit de initiële beslissing van het BIM van 14 juni 2012 [...] noch uit de [b]estreden [b]eslissing” blijkt “[h]oe de berekening van de geldboete gebeurde”. In ondergeschikte orde wanneer er “geen schending [...] van de materiële en formele motiveringsplicht [voorligt]”, schendt de bestreden beslissing het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel omdat “het bedrag van de opgelegde boete niet overeenstemt met de vastgestelde overtredingen in de processen-verbaal en de door uw Raad [in het arrest van 19 juni 2012] vastgelegde tarieven” van 785 euro voor overschrijdingen van minstens 6 decibel en 1245 euro voor overschrijdingen van minstens 16 decibel. Bij toepassing van deze laatste tarieven zou “de administratieve geldboete 49.590 EUR moeten bedragen [...] in plaats van 68.270 EUR. TUB mocht er rechtmatig op vertrouwen dat het Milieucollege [...] deze voorafbepaalde tarieven zou hanteren”. Nergens blijkt “uit de motivering bij de [b]estreden [b]eslissing [...] waarom in casu een willekeurige, hogere boete aan TUB werd opgelegd”.

12. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij in ruime mate wat zij reeds in het verzoekschrift had naar voor gebracht. Wat de berekeningswijze van de boete betreft, merkt ze op dat de toegepaste techniek thans *post factum* door de verwerende partij in haar memorie van antwoord wordt toegelicht. Ze merkt op dat “zelfs indien het door het Gewest (*post factum*) aangehaalde berekeningsschema wordt toegepast [...] het bedrag van de opgelegde boete hiermee niet overeenstemt [...] indien effectief voormeld berekeningsschema zou worden gehanteerd, [zou] de administratieve geldboete 57.804,38 EUR moeten bedragen [...] in plaats van 68.270 EUR”.

13. In de laatste memorie stelt de verzoekende partij nog dat “de bijkomende motieven die door het Gewest worden aangehaald in haar laatste memorie, [...] niet dienend [zijn] om te verantwoorden waarom aan TUB een hogere geldboete werd opgelegd” en, ondergeschikt indien deze motivering “toch in aanmerking zou moeten worden genomen”, deze “tegenstrijdig, minstens onduidelijk en onnauwkeurig is” omdat “volgens het Gewest [...] er sprake [is] van herhaling indien een verhoging wordt vastgesteld van minstens 20% van het

aantal inbreuken gepleegd ten opzichte van het aantal inbreuken gepleegd tijdens dezelfde maand van de drie voorafgaande jaren” en “volgens het Gewest enkel staat van herhaling moet worden weerhouden voor de maanden november 2011, december 2011 en januari 2012” terwijl er op basis van die regel geen sprake kan zijn van staat van herhaling in die maanden, en omdat “in geval van staat van herhaling [...] volgens het Gewest enerzijds ‘een verhoging [dient] te worden toegepast op het bedrag van de administratieve geldboete van de maand ten belope van 20%’ doch anderzijds [...] ‘het tarief van de geregistreerde geluidsoverschrijdingen waarvoor verzoekster in recidive is (...) voor de betrokken periode aldus (dient) te worden vermenigvuldigd met 1,2’”. Er kan volgens de verzoekende partij “maar sprake [...] zijn van een verhoging van de geldboete (i) ten aanzien van de maanden waarvoor staat van herhaling werd vastgesteld en (ii) dit voor de vluchten waarop de [b]estreden [b]eslissing betrekking heeft (met andere woorden voor de vluchten waarvoor er geluidsoverschrijdingen werden geregistreerd)” zodat “de aan TUB opgelegde boete slechts 62.834,80 EUR [zou] mogen bedragen in plaats van 68.270,00 EUR”.

Beoordeling

Eerste onderdeel

14. Artikel 17 van de ordonnantie van 25 maart 1999 bepaalt wat volgt:

§ 1. Elke meting van de luchtverontreiniging of van de geluidshinder wordt opgenomen in een meetverslag dat de volgende gegevens bevat :

- 1° de meetmethode en -omstandigheden;
- 2° de beschrijving van het gebruikte meetmateriaal;
- 3° het plan van de omgeving met nauwkeurige aanduiding van de meetpunten;
- 4° de datum en het uur waarop de metingen werden verricht;
- 5° de duur van de metingen;
- 6° de identiteit van de aanwezige personen en in voorkomend geval, de verantwoording van de afwezigheid van de personen die krachtens artikel 15 aanwezig hadden moeten zijn;
- 7° het resultaat van de metingen.

De Regering kan de inhoud van het meetverslag aanvullen.

§ 2. De dader of de eigenaar van het goed waar het feit dat het hoofdbestanddeel van het misdrijf vormt werd gepleegd of waar het zijn oorsprong vond, ontvangt samen met de kennisgeving van de waarschuwing of van het proces-verbaal waarin het misdrijf wordt vastgesteld een afschrift van het meetverslag.”

In het bestreden besluit wordt aangaande de door de verzoekende partij aangevoerde discrepanties terecht overwogen wat volgt:

“A. Discrepancie tussen waarschuwingen en processen-verbaal – schending van het recht op een eerlijk proces

Overwegende dat TUI AIRLINES vooreerst aanvoert dat zij voor de betrokken periode een aantal waarschuwingen ontving vanwege het B.I.M.; dat zij deze naast de litigieuze processen-verbaal legt op basis waarvan de administratieve geldboete geheven werd, om te argumenteren dat er discrepanties zijn tussen de metingen en vaststellingen opgenomen in de waarschuwingen en deze op basis waarvan de processen-verbaal opgesteld werden en om daaruit te mogen besluiten dat de vaststellingen in de processen-verbaal niet correct zouden zijn;

Overwegende dat het Milieucollege vaststelt dat er inderdaad verschillen zijn tussen de vaststellingen die het voorwerp uitmaken van een waarschuwing en deze die het voorwerp uitmaken van een proces-verbaal;

Dat dit verschil in vaststellingen o.m. gelegen is in een verschil in SEL, zone, callsign van het vliegtuig enz.;

Dat daaruit echter niet kan afgeleid worden dat de vaststellingen niet vaststaand zouden zijn, doch enkel dat er meer vaststellingen gebeurden dan deze waarvoor processen-verbaal en/of waarschuwingen werden opgesteld;

Dat het B.I.M. inderdaad naast de mogelijkheid processen-verbaal op te stellen en de zaak aanhangig te maken bij de Procureur des Konings eveneens over de mogelijkheid beschikt de vliegtuigmaatschappij [...] eenvoudig [te] waarschuwen ingeval van normoverschrijdend gedrag;

Dat dan ook vastgesteld dient te worden dat de ‘discrepanties’ waarvan sprake er duidelijk geen zijn;

Dat bv voor wat omtrent de waarschuwing betreffende de overschrijding van 9 oktober 2011 deze over andere vluchten gaat dan deze waarvoor een PV opgesteld werd; dat hetzelfde kan gesteld worden voor de vaststellingen van 22 en 23 oktober 2011; dat bv voor wat betreft de overschrijding van 4 november 2011, deze duidelijk vastgesteld werd op twee verschillende tijdstippen en twee verschillende meetstations, waarbij de belangrijkste aanleiding gaf tot een PV en de minder belangrijke enkel aanleiding gaf tot een waarschuwing;

Dat het feit een waarschuwing te geven, geen afbreuk doet aan de mogelijkheid proces-verbaal op te stellen;

Dat de vaststellingen gedaan in de processen-verbaal dan ook niet aan enige waarachtigheid of bewijswaarde inboeten omwille van ‘discrepanties’.”

Uit de gegevens van de zaak blijkt dat bij de kennisgevingen van zowel de waarschuwingen als van de processen-verbaal die de verzoekende partij heeft ontvangen, telkens de bijhorende meetverslagen waren gevoegd.

De verzoekende partij voert evenwel aan dat “de in de meetverslagen vastgestelde overschrijdingen geenszins overeenkwamen met de in de Processen-verbaal vastgestelde overtredingen”.

In zoverre het middel zo dient te worden begrepen dat de meetverslagen gevoegd bij de waarschuwingen enerzijds en de meetverslagen gevoegd bij de processen-verbaal anderzijds, niet overeenstemmen, heeft de verzoekende partij geen belang bij het middelonderdeel vermits alleen de processen-verbaal (randnrs. 5 en 6) en de daarbij horende meetverslagen de grondslag vormen voor het bestreden besluit. De in de waarschuwingen en bijhorende meetverslagen vastgestelde overschrijdingen hebben niet als basis gediend voor het opleggen van de bestreden administratieve geldboete.

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat uit de geciteerde motivering van het bestreden besluit blijkt dat er naast de meetverslagen die aanleiding hebben gegeven tot de waarschuwingen en de processen-verbaal nog andere meetverslagen zouden zijn die haar niet werden bezorgd, is het middel eveneens onontvankelijk, aangezien niet kan worden ingezien hoe de verzoekende partij in haar belangen kan zijn geschaad door de niet-kennisgeving van deze meetverslagen die tot geen enkel gevolg aanleiding hebben gegeven.

Er blijkt verder geen discrepantie te bestaan tussen de meetverslagen die aanleiding hebben geven tot de processen-verbaal en de inhoud van deze processen-verbaal. In die zin is er geen sprake van een schending van artikel 17 van de ordonnantie van 25 maart 1999, noch van de rechten van verdediging van de verzoekende partij.

15. Het eerste onderdeel van het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

Tweede onderdeel

16. Aangaande de berekening van de opgelegde administratieve geldboete bevat de bestreden beslissing de volgende relevante motivering:

“In de loop van de maanden oktober 2011 tot januari 2012 heeft het B.I.M. vier processen-verbaal opgesteld [...] waaruit blijkt dat de nv TUI AIRLINES BELGIUM, in de periode van 1 oktober 2011 tot 31 januari 2012, 82 inbreuken heeft gepleegd op de grenswaarden bepaald in het besluit van 27 mei 1999.

(...)

De feitelijke gegevens kunnen derhalve als volgt samengevat worden :

Inbreuken	Aantal vastgest. inbreuken	PV	Verzend. PV aan dader	Verzend. PV aan procureur	Antw. Procureur	Ultimod. Middelen Verdedig.	Antw. dader	Beslissing boete
Oktober 2011	14	06/12/11	12/12/11	12/12/11	02/01/12	02/05/12	01/06/12	14/06/12 (afgeleverd op 15/06/12)
November 2011	29	21/12/11	28/12/11	28/12/11	03/01/12			
December 2011	22	19/01/12	25/01/12	31/01/12	02/02/12			
Januari 2012	17	29/02/12	07/03/12	07/03/12	08/03/12			
Totaal	82							

Volgens de beslissing van het B.I.M werd de administratieve geldboete opgelegd rekening houdend met:

Inbreuken	Inbreuken <u>niet</u> in overweging genomen ingevolge		Staat van herhaling (+ 20 % tegenover dezelfde maand gedurende één van de 3 vorige jaren)
	Eenheid van inbreuk (zelfde vlucht)	Tolerantie voor de periodes 23h - 23h15 et 6h45 - 7h	
Oktober 2011	3	0	Nee
November 2011	5	1	Ja
December 2011	6	1	Ja
Januari 2012	3	1	Ja

De boete van een totaal bedrag van 68.270 € betreft derhalve 62 inbreuken en drie herhalingen.

[...]

F. Dat het B.I.M. bij het bepalen van de boete over een ruime marge beschikt van 625 tot 62.500 € per inbreuk;

Dat bovendien vastgesteld dient te worden dat in casu bij de bepaling van de hoogte van de boete een tolerantiemarge van 9 dB(A) die gehanteerd wordt voor inbreuken gepleegd gedurende het dagstelsel (van 7 u tot 23 u) werd uitgebreid tot de inbreuken gepleegd tussen 23 u en 23 u 15 of tussen 6 u 45 en 7 u;

Dat het B.I.M. dan ook bij de bepaling van de boete dan ook duidelijk rekening hield met alle omstandigheden;

Dat dit ten andere blijkt uit de samenvattende tabellen waar melding gemaakt wordt van de pistes, procedures, weersomstandigheden;

Dat gemiddeld immers een bedrag van ongeveer [...] 900 € per inbreuk toegepast werd;

Dat ten overvloede opgemerkt dient te worden dat alle omstandigheden wel degelijk in aanmerking genomen werden, en dat eventuele

‘verzachtende omstandigheden’ in casu geen aanleiding dienen te geven tot vermindering van de boete onder het wettelijk minimum;

Dat gelet op alle elementen van het dossier, met name het aantal en het belang van de vastgestelde overschrijdingen, alsook het voortduren van het normoverschrijdend gedrag, de opgelegde boete gerechtvaardigd is en haar bedrag aangepast is en adequaat bepaald werd.”

17. Uit de beslissing van 14 juni 2012 van de leidende ambtenaar van het BIM waarbij aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 68.270 euro werd opgelegd, blijkt dat van de 82 in de processen-verbaal vastgestelde overtredingen, 17 overtredingen buiten beschouwing werden gelaten omdat deze overtredingen voortkwamen uit eenzelfde vlucht met een hogere overschrijding aan een ander meetstation. Daarenboven werd er evenmin rekening gehouden met 3 overtredingen van minder dan 9 dB begaan tussen 23u en 23u15 of 6u45 en 7u. Er dient aldus te worden vastgesteld dat er slechts rekening werd gehouden met 62 overtredingen hetgeen in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk wordt gesteld. Daarnaast blijkt uit de voormelde beslissing van 14 juni 2012 “dat er voor de maanden november 2011, december 2011 en januari 2012 een verhoging werd vastgesteld van minstens 20% van het aantal inbreuken gepleegd ten opzichte van het aantal inbreuken gepleegd tijdens dezelfde maand van de drie voorafgaande jaren, zodat recidive in aanmerking wordt genomen voor de maanden november 2011, december 2011 en januari 2012”. Er dient aldus te worden vastgesteld dat er ook rekening werd gehouden met recidive in de vermelde maanden hetgeen in de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk wordt gesteld in een schema “staat van herhaling” waarmee wordt bedoeld “+20% tegenover dezelfde maand gedurende één van de 3 vorige jaren”.

Voor het overige kan de verzoekende partij niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij aan de hand van de hierboven geciteerde gegevens niet kon achterhalen hoe het bedrag van de administratieve geldboete werd berekend. In de beslissing van 14 juni 2012 van de leidende ambtenaar van het BIM wordt bij de bepaling van de boete voor de 62 bij proces-verbaal vastgestelde inbreuken gesteld “dat de geldboete verhoogt naarmate de geregistreerde normoverschrijdingen belangrijker zijn”, dat “een bedrag van administratieve geldboete wordt berekend op basis van de ‘infractionele

overschrijding' (O)", d.w.z. op basis van "het verschil tussen het gemeten geluidsniveau afgerond naar een lagere eenheid en het toegelaten geluidsniveau van het besluit betreffende de geluidshinder voortgebracht door vliegtuigen", dat "een verhoging van het bedrag van de geldboete wordt berekend voor de vluchten die inbreuken hebben gepleegd in verschillende zones, en die overlast hebben veroorzaakt bij meerdere personen", en dat "voor de overtredingen gepleegd tussen 23u en 23u15 – 6u45 en 7u (nachtstelsel), enkel rekening wordt gehouden met de overtredingen hoger dan 9 dB t.o.v. de toegelaten norm tijdens de nacht, en [dat] geen rekening [wordt gehouden] met de andere [9] overtredingen". Daarbij dient te worden opgemerkt dat de verzoekende partij de vaste tarieven die bij de berekening van de geldboetes worden gehanteerd, kende of kon kennen, gelet op de administratieve geldboetes die haar in het verleden reeds werden opgelegd naar aanleiding van gelijkaardige inbreuken voorafgaand aan de thans voorliggende inbreuken en waarbij deze vaste tarifiering telkens werd toegepast (zie onder meer de arresten nrs. 221.669, 221.668, 221.661, 220.524, 219.840, 219.839, 219.830, 219.829, 223.585, 223.586, 223.588). Het feit dat deze vooraf bepaalde tarieven de verzoekende partij niet onbekend waren, kan tevens afgeleid worden uit de omstandigheid dat de verzoekende partij in haar beroepschrift voor het Milieucollege geen enkele opmerking heeft gemaakt aangaande de concrete berekening door het BIM van de opgelegde geldboete. Gelet op de door de verwerende partij – op basis van het in het administratief dossier gevoegde berekeningsschema – gehanteerde vaste tarieven, is het niet onjuist te stellen dat "gemiddeld [...] een bedrag van ongeveer [...] 900 € per inbreuk toegepast werd".

18. In zoverre de verzoekende partij in ondergeschikte orde de schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel aanvoert, dient te worden vastgesteld vooreerst dat voor elke inbreuk overeenkomstig artikel 33,7°, b, van de ordonnantie van 25 maart 1999 een administratieve geldboete kan worden opgelegd van 625 euro tot 62.500 euro en dat overeenkomstig artikel 42 van dezelfde ordonnantie dat bedrag wordt verdubbeld "Indien binnen drie jaar na de datum van het proces-verbaal een nieuw misdrijf wordt vastgesteld". De boete van 68.270 euro voor de 62 inbreuken van de verzoekende partij is derhalve

conform aan deze bepalingen van de ordonnantie. Vervolgens moet worden vastgesteld dat de hoogte van het bedrag in de bestreden beslissing werd bepaald op basis van het in het administratief dossier gevoegde berekeningsschema. Uit dit laatste schema blijkt dat aan de hand van een formule een (basis)bedrag van de boete voor een inbreuk wordt bepaald dat groter wordt naarmate de geluidsnormoverschrijding toeneemt en wel als volgt:

“

Normoverschrijding (dB(A))	Bedrag
1	625 €
2	650 €
3	685 €
4	715 €
5	750 €
6	785 €
7	820 €
8	860 €
9	900 €
10	945 €
11	990 €
12	1035 €
13	1085 €
14	1135 €
15	1190 €
16	1245 €

”

Verder blijkt uit dat berekeningsschema dat nog een verhoging van het (basis)bedrag van de geldboete wordt voorzien wanneer met het(zelfde) vliegtuig in een bepaalde vlucht inbreuken worden gepleegd in verschillende zones. In dat geval wordt uitgegaan van de zwaarste inbreuk voor het bepalen van het basisbedrag van de boete dat dan verhoogd wordt met 5 % of 10 % naargelang die inbreuken in twee dan wel drie zones werden gepleegd.

Daarnaast blijkt dat het bedrag van de boete van een inbreuk mede wordt bepaald door de vastgestelde recidive of “staat van herhaling” en dat die staat wordt aangenomen wanneer blijkt dat het aantal inbreuken in een maand met 20 % is toegenomen in vergelijking met het aantal inbreuken in “dezelfde maand gedurende één van de 3 vorige jaren”. In de bestreden beslissing wordt op basis van deze in de bestreden beslissing uitgedrukte gedragslijn terecht aangenomen dat de verzoekende partij in staat van herhaling verkeert op het ogenblik dat zij de inbreuken heeft gepleegd in november en december 2011 en

januari 2012 zoals blijkt uit het aantal inbreuken die zij heeft gepleegd in dezelfde respectieve maanden in 2008, 2009, 2010 en 2011. De verzoekende partij gaat er ten onrechte van uit dat de staat van herhaling slechts kan worden aangenomen indien het aantal inbreuken in eenzelfde maand met 20% toeneemt in vergelijking met het aantal inbreuken in dezelfde maand van de vorige jaren voor zover inbreuken werden gepleegd onder hetzelfde “callsign”. Als zodanig is dit callsign niet bepalend voor het aannemen van de staat van herhaling. Daartoe is alleen van belang dat de inbreuken gepleegd werden onder het kenteken JAF waaronder de verzoekende partij als luchtvaartmaatschappij in de International Civil Aviation Organization is ingeschreven, ongeacht de toevoeging – in het callsign – van het vluchtnummer. Derhalve dienen alle inbreuken in acht te worden genomen onder het kenteken JAF van de verzoekende partij ongeacht het vluchtnummer voor het bepalen van de staat van herhaling.

Besluitend dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij bij haar herberekeningen van de boete voor haar inbreuken voorbijgaat aan het feit dat de hoogte van de boete in de bestreden beslissing niet enkel is bepaald door middel van de voormelde formule waarmee het basisbedrag wordt berekend, maar medebepaald werd door de vaststelling dat de verzoekende partij bij bepaalde vluchten meerdere inbreuken in meerdere zones heeft gepleegd waarop dan een aanpassing van de basisberekening voor die welbepaalde inbreuken met dat vliegtuig wordt doorgevoerd en verder ook door de vastgestelde staat van herhaling bij het plegen van de inbreuken in november en december 2011 en januari 2012. Uit niets blijkt dat de gehanteerde methode voor de berekening van de geldboete voor de inbreuken van de verzoekende partij de marges in de voormelde artikelen 33, 7°, b en 42 van de ordonnantie van 25 maart 199 te buiten gaat. Evenmin wordt aangetoond dat de berekeningsmethode in de bestreden beslissing zou afwijken van de door de verwerende partij voorheen gehanteerde berekeningsmethode voor eerdere inbreuken van de verzoekende partij.

19. De verzoekende partij maakt de schending van de aangevoerde bepalingen en beginselen niet aannemelijk.

Het tweede onderdeel van het middel wordt verworpen.

20. Het auditorsverslag is met toepassing van artikel 24, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, beperkt tot het onderzoek van het eerste middel. Het is noodzakelijk voor de oplossing van het geschil dat ook de overige middelen door een lid van het auditoraat worden onderzocht en dat daarover verslag wordt uitgebracht.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek van de overige middelen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twaalf november 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust